

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514218658
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514218658.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu I. F. C., C..B..W., so sídlom E., I. XX, IČO: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanej R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom N. Y. E., Y. L.. Š. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej C. P. W., so sídlom E., X. X, IČO: XXXXXXXX, zast. HKP Legal s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 388,16 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C 63/2015-56 z 22.9.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom konanie zastavil v časti 312,48 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania medzi účastníkmi rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 87,86 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o návrhu, ktorým si žalobca proti žalovanej uplatnil právo na zaplatenie istiny 388,16 € s prísl. Žalobca návrh odôvodnil tým, že 16.11.2007 uzatvoril so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver v sume 1 062,21 €, ktorý sa zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 64,16 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Dňa 29.5.2009 poskytol žalobca v súlade s ustanovením zmluvy revolving vo výške 1 539,84 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach po 64,16 € v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaná nesplácala pravidelne dohodnuté splátky, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že sa dostala pri splátke č. 14 do omeškania o viac ako 3 mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná uhradila žalobcovi sumu 4 897,12 €. Žalobca si v žalobnom návrhu uplatnil aj úrok z omeškania. Do konania dňa 19.12.2014 ako vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpilo Spotrebiteľské združenie W., so sídlom E., X. X, s ktorého vstupom do konania žalovaná dňa 14.4.2015 súhlasila. Vedľajší účastník v písomnom podaní doručenom súdu 14.4.2015 poukázal na to, že zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoje nároky, obsahuje podľa jeho názoru neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Ide o formulárovú (typovú) zmluvu vopred pripravenú žalobcom a pre žalovanú ako spotrebiteľa nebol vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy, nemala možnosť reálne obsah zmluvy ovplyvniť. Poukázal na to, že zo žaloby ani z jej príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma, žalobu treba preto považovať za neurčitú a žalobcove tvrdenia za nedostatočne podložené. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti a ich absencia spôsobuje bezplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru, t.j. žalovaná bola povinná uhradiť žalobcovi len sumu, ktorú od neho reálne prijala (sumu, ktorú žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal). Vo svojom vyjadrení konkretizoval zmluvné podmienky, ktoré sú podľa jeho názoru hrubo nevyvážené v neprospech spotrebiteľa, a preto sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) a sú absolútne neplatnou neprijateľnou zmluvnou

podmienkou (§ 53 ods. 5 OZ). Navrhol zamietnuť žalobu a priznať mu náhradu trov konania za dva úkony právnej služby spolu v sume 87,86 €.

Písomným podaním zo 17.9.2015 vzal žalobca pred začatím pojednávania žalobu späť v časti 312,48 € a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a zároveň mu priznať trovy konania. Súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil v časti 312,48 € a po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 497, § 499, § 565 Obchodného zákonníka, § 52, § 53 ods. 1, 5, §, § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 1 - 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu formulárovej (predtlačenej) spotrebiteľskej zmluvy, vzťah medzi účastníkmi je občiansko-právny vzťah, zmluva je v rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, čo vyplýva zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom viazaného finančného agenta uvedeného v bode 1 zmluvy so žalovanou uvedenou v bode 2 zmluvy vyplýva zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom viazaného finančného agenta uvedeného v bode 1 zmluvy so žalovanou uvedenou v bode 2 zmluvy spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovanou dňa 13.11.2007. Z bodu 6 zmluvy vyplýva, že sa nemá vyplňať. Z uvedeného vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy táto časť nebola vyplnená, čo značí aj iný typ písma v bode 6 zmluvy, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Zo zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že veriteľ je povinný zaslať žalovanej oznámenie o schválení úveru a jeden rovnopis zmluvy. Oznámenie zo dňa 16.11.2007 nachádzajúce sa v súdnom spise nie je žalovanou podpísané, pričom žalobca nepreukázal jeho doručenie žalovanej. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobca a žalovaná neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako je zakotvená v zákone o spotrebiteľských úveroch, keďže písomná forma bola len v časti týkajúcej sa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Schválenie revolvingového úveru spolu s ostatnými náležitosťami (splátky, úroky, RPMN, absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru a pod.) boli uvedené v oznámení veriteľa špecifikovaného vyššie. Uvedený spôsob uzavretia spotrebiteľskej zmluvy súd považoval za neprijateľnú podmienku, vzhľadom k tomu, že žalovaná v čase podpisu žiadosti nevedela, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený žiadaný úver. Súd preto dospel k záveru, že z vyššie uvedených dôvodov sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov, a že povinnosťou žalovanej je vrátiť rozdiel medzi poskytnutou sumou a splatenou sumou, čo už splatila (žalobca žalovanej poskytol revolving vo výške 1 062,21 €, 1 539,84 € a 1 539,84 €, žalovaná mu zaplatila 4 897,12 €). Súd ďalej uviedol, že zmluva je v rozpore s § 9 písm. i/, j/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a ostatných poplatkov, žalobca uviedol len celkovú výšku splátky, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé položky. V zmluvných podmienkach je uvedené, že celková výška úveru bude žalovanej oznámená podľa zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že v čase podpisovania zmluvy - žiadosti, údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru v listine nebol uvedený, ale malo sa tak stať oznámením o schválení úveru. Žalovaná teda nebola v čase podpisu zmluvy oboznámená so skutočnou výškou ročnej úrokovej sadzby poskytnutého úveru, ale až v následnom oznámení. Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 OZ. V prevyšujúcej časti preto súd žalobu zamietol. O trovách konania medzi účastníkmi rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a pretože úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila, súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia advokátom v sume 87,86 € - odmeny za 2 úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ podanie vo veci samej - vyjadrenie z 8.4.2015) v sume 28,11 € za úkon a náhradu hotových výdavkov za rok 2015 2x 8,39 €, podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/, § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. navrhol napadnutý výrok zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov právneho zastúpenia. Namietal právne zdôvodnenie napadnutého výroku z hľadiska zásady úspechu, pretože vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah, takisto namietal účelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, pretože už samotný súd ex offo skúma zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska neprijateľných podmienok, obligatórnych náležitostí a premlčania. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše predložené

podanie vedľajšieho účastníka je zhodné, ako predkladá v iných veciach. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6 M Cdo/5/2013, ktoré sa priamo týka účelnosti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka. Uzavrel, že združenie - vedľajší účastník, v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky, aj keď o obsahu konania nemajú žiadnu predstavu, čo je aj prejednávaný prípad.

Vedľajší účastník a žalovaná boli v odvolacom konaní nečinní.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a stotožniac sa s rozsudkom v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka a jeho odôvodnením dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v odvolacom konaní viazaný tak rozsahom, ako aj dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Keďže žalobca podal odvolanie proti rozsudku (iba) vo výroku o jeho povinnosti nahradíť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo veci samej iba v tomto rozsahu (pokiaľ ide o tento výrok). Rozsudok v ostatnej (odvolaním nenapadnutej) časti nadobudol právoplatnosť (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preto nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením veci (rozhodnutia o náhrade trov), ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba bola doručená súdu dňa 20.10.2014. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 19.12.2014. Dňa 14.4.2015 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V tomto vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že zo žaloby ani z jej príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma, žalobu treba považovať za neurčitú a žalobcove tvrdenia za nedostatočne podložené. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti a ich absencia spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru, t.j. žalovaná bola povinná uhradiť žalobcovi len sumu, ktorú od neho reálne prijala (sumu, ktorú žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal). Vo svojom vyjadrení konkretizoval zmluvné podmienky, ktoré sú podľa jeho názoru hrubo nevyvážené v neprospech spotrebiteľa, a preto sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Následne na to súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým po čiastočnom zastavení konania pre späťvzatie žaloby, skutočne žalobu zamietol, okrem iného aj z dôvodov namietaných vedľajším účastníkom v písomnom vyjadrení.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana žalovanej (ktorá súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania) prednesená vedľajším účastníkom bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jej procesnému úspechu vo veci, keď súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu neprijateľnosti zmluvných dojednaní. Vyjadrenie k žalobe podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po tom, čo sa právny zástupca oboznámil so žalobou a všetkými jej prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v jednom písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli

navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech žalovanej.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovanej, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trov nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje, aby bolo zastúpené advokátom, a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd zastáva názor, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 resp. § 146 ods. 2 O.s.p. o trovách, ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1, 2, § 146 ods. 2 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania žalobcu odvolací súd nerozhodol, lebo si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.